

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6454

гр. София, 31.08.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 31.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **8494** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от В. Б. К., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] № РКР20-РД09-128/07.07.2020г. на кмета на СО - Район „К.“, с която на основание чл. 46, ал.1, т.7 и т.8 и ал.2 ЗОС е прекратено наемното правоотношение, възникнало по силата на Заповед № ЖН-04-53/25.11.2013 г. на кмета на СО-район К., с която жалбоподателя е настанена в общински имот – жилище, находящо се в [населено място],[жк],[жилищен адрес]0.

С жалбата е направено искане за спиране на изпълнението на оспорената заповед. Изложени са доводи за затрудненото положение, в което се намира и невъзможността да намери друго жилище, предвид на това, че е пенсионер с малка пенсия, а също така е с влошено здравословно състояние. Счита, че вредите, които ще претърпи от предварителното изпълнение значително надвишават защитимия обществен интерес от допуснатото със закона предварително изпълнение. Също посочва като основание за спиране и наведените доводи за незаконосъобразност за заповедта.

Ответникът – Кметът на СО-район „К.“ изразява становище за просроченост на жалбата, алтернативно за неоснователност. Твърди, че заповедта е връчена чрез залепване на вратата на апартамента на 16.07.2020 г., а срока за оспорване започва да тече от 17.07.2020 г., като към датата на подаване на жалбата е изтекъл. Освен това посочва, че фактът, че жалбоподателя е узнал за заповедта един месец, след като тя е била залепена на вратата, означава че жилището не е обитавано от жалбоподателя в продължение на повече от месец, което пък е основание за издаването на заповедта.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

Със Заповед № ЖН-04-53/25.11.2013 г. на кмета на СО-район К., жалбоподателят В. Б. К. и членовете на нейното домакинство, е пренастанена в общински имот – жилище,

находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0. Въз основа на заповедта е сключен договор за наем от 27.11.2013 г.

Със Заповед № РКР20-РД09-128/07.07.2020 г. на кмета на СО - Район „К.“, ято на основание чл. 46, ал.1, т.7 и т.8 и ал.2 ЗОС е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответника, поради това, че притежава собственост /идеални части от жилищни имоти, годни за постоянно обитаване или право на ползване или право на ползване върху тях, както и това, че жилището не е обитавано от жалбоподателя или членове на нейното домакинство повече от 6 м.

Заповедта е изпратена на жалбоподателя, като видно от известието за доставяне не е получена от жалбоподателя. Съобщението се е върнало с отбелязване „Получателят се е преместил на друг адрес“. Видно от печата, поставен на върнатото съобщение, същото е от 13.08.2020 г.

Към жалбата са приложени медицински документи, от които се установява, че жалбоподателят страда от постинфекциозна енцефалопатия, хиподепресивен и астеничен синдром и ендопротеза на дясна тазобедрена става. Също така, жалбоподателят е с изразена силна деменция с прогресиращ ход.

От представените по делото доказателства е видно, че общинският имот, в който е настанена жалбоподателят е посещаван от служителите на районната администрация на различни дати – 28.10.2019 г., 09.12.2019 г., 07.01.2020 г., 15.06.2020 г., 16.07.2020 г., за което са съставяни протоколи. При посещенията жалбоподателят или членове на нейното домакинство не са намерени.

Със Заповед № РКР20-РД48-10/10.08.2020 г. на кмета на Район „К.“-СО, на основание чл.65 ЗОС е наредено изземването от оспорващата и членовете на нейното домакинство на общински имот – жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0.

Срещу последвана заповед, В. Б. К. е подала жалба в АССГ, по която е образувано адм.д. № 8365/2020 г. В жалбата, подадена чрез органа на 21.08.2020 г., се е съдържало искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед. Съдът, с определение № 6342/26.08.2020 г. е оставил искането за спиране без уважение.

От правна страна, съдът намира следното:

Съдът намира искането за допустимо, тъй като се съдържа в жалба срещу оспорения административен акт, същата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от разпореденото прекратяване на правоотношението. Съдът намира, че е спазен и 14-дневният преклузивен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.46, ал.5 ЗОС. Това е така, тъй като по делото се установява, че заповедта е съобщена на жалбоподателя по реда на чл. 18а, ал.9 АПК, като е залепено съобщение на вратата на апартамента и на определените за това места в районната администрация на 16.07.2020 г. За да приложи този ред за връчване обаче, органа следва да установи, че на адреса не се намира адресата или лице, което е съгласно да получи съобщението. Това е удостоверено, но съобщението с отбелязването, че „Получателят се е преместил на друг адрес“, се е върнало на 13.08.2020 г. Т.е., удостоверяване на обстоятелството, че лицето не е намерено на адреса е станало по-късно от залепване на съобщението със заповедта. Поради това, процедурата по чл. 18а, ал.9 АПК не е редовно проведена. Следвало се да се

удостовери липсата на адресата на заповедта на адреса, като се изчака връщане на съобщението и едва след това да се залепи съобщение.

Съгласно чл.46, ал.1, т.7 и т.8 ЗОС, наемните правоотношения се прекратяват поради отпадане на условията за настаняване на наемателя в общинско жилище и поради използване на жилището не по предназначение. В ал.5 на същата разпоредба, законодателят е възприел, че защитата на обществения интерес налага изключване на суспензивния ефект на жалбата срещу заповедта по ал.2, като е предвидил, че обжалването ѝ не спира изпълнението, освен ако съдът разпореди друго.

В производство по чл. 166, ал.4 АПК е предвидена възможността съдът да спре допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, по искане на оспорващия при условията на ал.2. Предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия, като резултат от предварителното изпълнение. В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай – арг. чл. 46, ал.5, изр.2-ро ЗОС, той презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл.60, ал.1 АПК. Последната регламентира необходимостта да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, както и при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, а също и ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, с които се прекратява наемно правоотношение по отношение на имот общинска собственост, е наличието на такова засягане на друг частен интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба, като в тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда.

Не се спори по делото относно възрастта на жалбоподателката, както и по отношение на здравословното ѝ състояние. Видно обаче от приложените с административната преписка доказателства, тя не обитава адреса, на който се намира общинския имот. Това се установява, до доказване на противното при разглеждане по същество на жалбата, от представените по делото доказателства. По делото е представен протокол вх.№ РКР19-ВК91-112/27.11.2019г., съставен от управителя в етажната собственост и подписан от част от етажните собственици, видно от който в общинското жилище от години не живее никой, периодично се появява възрастна жена, която остава в жилището за няколко часа, апартаментът стои празен и не се заплащат месечните разходи, свързани с поддръжката на чистотата във входа на сградата. Също така, съгласно протоколи от 28.10.2019 г., 09.12.2019 г., 07.01.2020 г., 15.06.2020 г., 16.07.2020 г., съставени от служители на районната администрация, жилището е посетено на посочените дати, не са открити настанените в него лица, а по сведения на Н. Б., живуща в ап.44, жилището не се обитава. Според огледа, извършен отвън от служителите на районната администрация, жилището изглежда необитаемо. Също така, от представената справка от АВ, се установява, че синът на жалбоподателя,

който също е настанен в общинския имот, притежава жилищна сграда в [населено място]. След като, в продължителен период от време – от м.10.2019 г. до м.07.2020 г. жалбоподателят, която е пенсионер и няма данни да работи, не е намерена на място в жилището при посещенията на служителите на районната администрация, съдът приема, че същата се намира на друго място, което обитава и предварителното изпълнение на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение, няма да й причини трудно проправима вреда.

При тези доказателства, обусловили прекратяването на наемното правоотношение, не може да се обоснове извод за основателност на твърденията на оспорващата за настъпване на твърдените в жалбата неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на оспорената заповед, поради което искането се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено. Евентуалното наличие на вреди, освен това, подлежат на обезщетяване, в случай, че бъде установена незаконосъобразността на акта.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.4 АПК вр. чл.65, ал.4, изр.2-ро ЗОС, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Б. К. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РКР20-РД09-128/07.07.2020 г. на кмета на СО - Район „К.“, с която на основание чл. 46, ал.1, т.7 и т.8 и ал.2 ЗОС е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответника.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването на страните, пред ВАС.

СЪДИЯ: